

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hradky | Perálec

Milí přátelé,

děti už téměř měsíc chodí do školy a sem tam někdo si ještě dobírá dovolenou. Všichni nějak doufáme, že mírně, ale přesto nekompromisně se zvyšující „covidové číslo“ neudělí školákům červenou na školní docházku. Maminkám se už jen při vzpomínce na to, co vloni u počítačů s dětmi zažily, dělá mdlo. Co s tím? Modlit se a věřit! Když jsem letos v polovině září prožíval na Svatém Hostýnu exercicie, napadlo mě poslední den, že budu-li psát úvodník do našeho farního zpravodaje, tak bych se alespoň v krátkosti zmínil o tématu a myšlenkách, které nás po celou dobu provázely. A myslím, že některé podněty k zamyšlení mohou oslovit i leckoho z vás.

Nyní je liturgická doba mezidobí, tedy období mezi dobou velikonoční a adventní. Mohli bychom si skoro říct, že je to taková doba nevýznamná, doba mezi významnými obdobími. Ale není tomu tak. Je to doba po „Seslání Svatého Ducha“ – a trvá až do Slavnosti Ježíše Krista Krále. A právě předzvěstí evangelia nebo znamením směřujícím k novozákonní situaci je starozákonní období exodu - vyjití z Egypta. Událost sepsaná do pěti Mojžíšových knih. Mojžíšův život - to bylo téma, kterým nás při duchovní obnově provázel P. ICLic. Mgr. Ondřej Pávek, děkan kapituly sv. Víta v Praze.

Zprvu nás leckoho mohla napadnout otázka, zda vůbec můžeme od člověka jako je Mojžíš, který žil v době před 3300 lety (!), něco do našeho moderního života přijmout? Můžeme, budeme-li chtít! Mojžíšův život, trvající 120 let, se dá rozložit do 3 x 40 let. Prvních 40 let Mojžíš pobírá vzdělanostní moudrost starého Egypta, tehdy velmi kultivovaného národa. Má jasnou představu o spravedlnosti, jak věci řešit. Avšak když je sám svědkem nespravedlivého jednání Egyptana vůči jednomu z Izraelitů, dopustí se vraždy. Od svých bližních však předpokládá pochopení a přijetí té situace. Ale stal se opak, a tak s pocitem zraedy prchá do pouště. P. Pávek nás tady vedl k zamyšlení, že všichni jsme nějak tuto frustraci mohli ve svém životě zažít - v rodině, v zaměstnání, ve společnosti. Na základě tohoto schématu se máme snažit lépe poznat svůj život, najít se v něm.

1. svaté přijímání v Proseči

Ve druhém období života se Mojžíš ožení, má rodinu, děti, pase stáda svého tehána. Jakoby se nic neděje. Ale i tak je třeba si uvědomit, že za všechno vděčíme Pánu, že je dobré za vše děkovat.

Třetí období, nejdůležitější, začíná Hospodinovým zjevením v hořícím keři. Po letech „samoty“ je to u Mojžíše něco nového. I když od samého počátku byl Bůh s Mojžíšem, tentokrát se mu začíná zjevovat jinak, než jak ho dosud znal. Dosud Bohu nerozuměl, ale teď je tu někdo, kdo se o něho zajímá a přímo vstupuje do jeho života. Je Bohem osloven, něco chce. Vystává u něho otázka: „Kdo jsi ty, Hospodine?“ Pozoruhodné je, že Mojžíš i ve věku 80 let je disponován svobodou ducha a zvědavostí. Není mu zatěžko jít se podívat na ten zvláštní úkaz – že něco hoří, ale neshoří.

P. Pávek zdůraznil, že i tato událost nás může vést k zamyšlení nad tím, jak my se stavíme k životu, k novým událostem, jestli připouštíme otevření novému způsobu života, zda jsme ochotni otevřít se novým Božím nabídkám: „Věřím, že i v mém životě je takto Bůh přítomný? Jak na to reaguji? Těší mě to? Až přijde čas, jsem ochotný to přijmout? Nenastala právě nyní chvíle ten svůj pohled rozšířit? Neočekává ode mě Bůh něco nového?“

Další fáze Mojžíšova života se vyznačuje mnohým setkáním s faraonem, vládcem Egypta. Jaké byly postoje mezi Mojžíšem a faraonem a čím se my podobáme faraonovi? Starověcí vládci měli neomezenou moc. Velké vědomosti většinou neměli a právě to vyvažovali svou mocí, používanou často velmi tvrdě. I tak byl faraon muž na svém místě, státník a diplomat, ale nechtěl Mojžíšovi přilíši povolit. A tak se snaží vyjednávat, chce ustoupit, ale má hranice, za které nechce jít.

I v těch hranicích se my můžeme leckdy poznat. Naše jednání bývá ovlivněno různými okolnostmi nebo může plynout z našeho postavení, a tak mnohdy říkáme: „S tím bych neuspěl“. Nechceme riskovat. Činí nás to neschopnými rozhodnout tak, jak bychom rozhodnout měli. Avšak Mojžíš stále „roste“, protože poslouchá Boží slovo. Hranice si nemáme stanovovat sami, našim světským smýšlením, ale máme být vedeni Božím Duchem. Máme se ptát na Boží záměry. Máme být přístupni vanutí Božího Ducha. Nemáme bránit sami sobě jít po Boží cestě!

Když po „deseti Hospodinových ranách“ Izraelité z Egypta vyjdou, záhy zjistí, že je faraon se svým vojskem pronásleduje, a začnou reptat proti Mojžíšovi: „Cos nám to udělal? Nech nás být, vraťme se do Egypta...“

Ze strachu chtěli kompromis. Přestali věřit Mojžíšovi i Bohu. Nakonec Bůh zasáhne a přechod Rudým mořem se stává ústřední událostí nejen víry Izraelitů, ale i víry naší. Naše vykročení za Kristem může být také provázáno různým „lámáním“, může to být i drama, ale i pro nás by měla platit Pavlova slova: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.“ Musíme počítat s tím, že nový život přináší nové starosti a nové nároky. Mojžíš plně důvěřoval Bohu a byl mužem modlitby a přimluvy. Byl pravým služebníkem Božím. Neustále se přimlouval za svůj lid, modlil se k Bohu a prosil za všechno, co lid potřeboval.

Milí přátelé, v úvodu jsem psal „co s tím“, potká-li nás opět nepříznivá covidová situace. Jednak je samozřejmě potřeba dodržovat všechna opatření, byť jsou nepříjemná. To všichni víme. A pak je potřeba se stále modlit a prosit Boha, aby pomohl. A neustávat v prosbách, ale je velmi dobré pamatovat i na děkonné modlitby.

P. Pávek na závěr našich exercicií udělal jakési „porovnání“ Mojžíše a Ježíše. Mojžíš byl muž jednající vždy ve velkém, měl vztah k Izraeli jako celku, byl to muž „velkých čísel“. Naopak Ježíš se nikdy nesetkal s tak velkým množstvím lidí, nečekaně se však i na úkor zástupu věnuje jednotlivému člověku. Stojí mu za to jít i za jednou ztracenou ovci a kde jsou dva nebo tři shromážděni v jeho jménu, tam je On uprostřed nich. Tohoto aspektu jsme si mohli všimnout i při návštěvě papeže Františka na Slovensku. Bylo vidět, jak se snaží jít ve stopách Ježíšových i tím, že jakmile měl možnost, šel také k lidem, jednotlivcům, aby jim naslouchal a povzbudil je. Aby bral děti do náručí a žehnal jim.

Proto se nebojme se vším se obracet na Ježíše. On je připraven každého vyslechnout, každému pomoci, ke každému se sklonit.

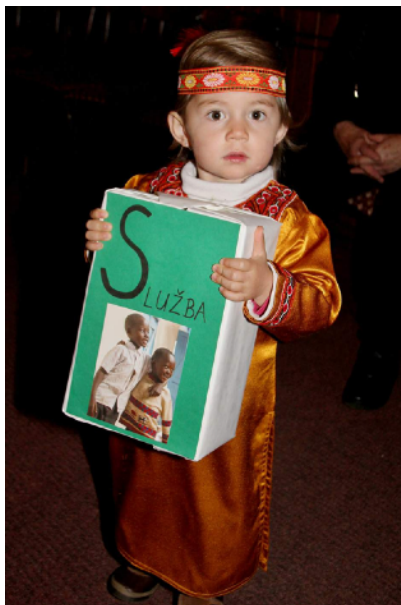

Misijní MOST modlitby

Čeští biskupové a prosečské misijní klubko zvou všechny přátele misii na společné setkání k modlitbě v rámci Světového dne misii, které proběhne **v sobotu 23. 10. 2021 v 18 hodin v kostele sv. Mikuláše v Proseči**. V modlitbě budeme myslet na misionáře, pronásledované, chudé, trpící, opuštěné, zneužívané, nemocné, hladové, strádající nedostatkem lásky... přidáme také prosby za šíření evangelia po celém světě, za dar víry a za papeže Františka. Všechny tyto úmysly také obětujeme při misijní mši svaté v neděli 24. 10., na kterou vás srdečně zveme. :)

Misijní činnost každého křesťana je odpovědí na trvalý Ježíšův příkaz: „**Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu.**“ (Mk 16,15) Jediným motivem misijní činnosti má být poselství a láska Pána Ježíše, šíření svatosti vlastního života a dobrými skutky. **Papež František klade opět důraz na tento úkol**, který byl církvi svěřen.

Národní ředitel misii Leoš Halbrštát

SVĚTOVÝ DEN MISIÍ

24. 10. 2021

MISIJNÍ NEDĚLE

„JE PŘECI NEMOŽNÉ, ABYCHOM NEMLUVILI O TOM, CO JSME VIDĚLI A SLYŠELI.“ (Sk 4,20)

PODPOŘME SPOLEČNĚ RODINY KATECHISTŮ

ZA VAŠE DARY A MODLITBY DĚKUJEME!

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO ŠÍŘENÍ VÍRY
ČÍSLO ÚČTU: 72540444/2700, VS 10

missio.cz

Budou volby: jde o další směřování naší země

Znovu prosím, abyste se zapojili do voleb a volili demokratickou budoucnost.

Měl jsem pocit nezájmu především mladších ročníků. Za poslední týdny jsem se přesvědčil, že to je jinak a že stovkám mladých lidí jde o zachování demokracie v naší zemi. Proto se znovu obracím na Vás farníky s prosbou, abyste šli k volbám a volili opravdu v duchu křesťanství ty strany, které reprezentují opravdově věřící lidi, a ne ty, které proklamují vypočítavě falešné křesťanství – to se najednou objevilo v nových stranách. Kéž nás všechny Duch Svatý osvítí a vede ke správné volbě. Možná jsme na rozcestí: teď jde nejen o nás, ale především o budoucnost dalších generací. Máme být solí země, ale ne načichlou tímto světem a klamavými proroky. Dík za to, že půjdete k volbám. :)

Karel Sodomka

PS: Nepřipomíná dnešek biblický příběh s plnými hrnci a svobodou?

„Nikdo z nás nemůže prohlásit: To se mne netýká, protože vládnou ti druzí...”

papež František

„Nikoliv, jsem zodpovědný za jejich vládu a musím se co nejvíce vynasnažit, aby vládli dobře. Musím se také co nejvíce účastnit politického života, nakolik je to pro mne možné. Podle sociální nauky církve je politika jednou z nejvyšších forem milosrdné lásky, protože je to služba obecnému dobru. Nemohu si tedy před ní umýt ruce. Každý z nás jí musí něco věnovat.“

„Dobrý katolík se míchá do politiky“

papež František

„Dobrý katolík se míchá do politiky a vnáší do ní to nejlepší ze sebe sama, aby vládnoucí mohl vládnout. Co nejlepšího však můžeme vládcům nabídnout? Modlitbu! Tedy to, co uvádí sv. Pavel: „Modlete se za všechny lidi, za krále a všechny, kdo mají moc.“ (...) Dávejme tedy to nejlepší, co máme – nápady, podněty, avšak zejména modlitbu. Modleme se za naše vládcy, aby nás dobře spravovali, aby vedli naši vlast, náš národ a také celý svět kupředu, aby vládl mír a společné dobro.“

Zpracováno podle webu České sekce Radio Vaticana, redakčně upraveno

Pozvánka

aneb „Kdykoliv přijedte na návštěvu nebo na odpočinek,“ zve na Hoješín sestra Gratie

Čas prázdnin bývá časem cestování. Někdo cestuje k moři, někdo si rád protáhne nohy po horách, někdo navštěvuje hrady a zámky a někdo zase rád putuje za duchovními zážitky. V naší diecézi je mnoho krásných míst, kde lze vychutnat některou z výše uvedených aktivit, ale ráda bych vás pozvala do místa, kde se s trochou nadsázky dají užít všechny.

Je to maličká vesnička Hoješín nedaleko Seče. V přehradě moře vody určitě je, stejně jako kopce kolem. Zámek, o kterém se chci zmínit, nabízí i možnost modliteb v kapli. Ti, kdo to tam znají, už jistě ví, že jde o klášter Školských sester sv. Františka. Po tříleté rekonstrukci září novotou, ale jeho duch i obyvatelky jsou stejné.

Pro bližší představení zámku jsem oslovila představenou kláštera, sestru Gratii.

Gratie, prosím, pověz mi, jak a kdy sestry františkánky přišly k zámku?

V roce 1958 hledaly sestry objekt, kam by umístily své spolusestry v důchodu, protože podle tehdejšího režimu nesměly zůstat dál v ÚSP ve Slatiňanech, pokud tam přímo nebyly zaměstnány. Další požadavky byly, aby sestry byly vystěhovány do míst, kde nikoho „nebudou kazit“, a aby se k tomuto vystěhování použily staré opuštěné budovy.

Hoješín byl polorozbořený rokokový lovecký zámek. Sestry jej s dobrovolníky během dvou let opravily a stal se jejich novým domovem. Sestry se brzy s místními obyvateli sblížily, doučovaly jejich děti a poskytovaly jim zdravotní péči i duchovní útěchu. Když lidé měli nějaký zdravotní problém, nevolal se hned lékař, ale šlo se nejdříve k sestrám. Sestra Marcela si dokonce vysloužila titul doktorka.

Sestra Eliška Pretschnerová, mozek i ruce celé akce. Mohla bys její osobnost přiblížit?

Byla to právě sestra Eliška, kdo vyhledal objekt Hoješín a zrealizoval její znovuvybudování, a to doslova vlastníma rukama. Byla v té době provinciální představenou a žila ve Slatiňanech. Dnes je veden proces jejího blahorečení na diecézní úrovni. Vlastně se právě dokončuje a vše je připraveno na odeslání do Říma. Sestra Eliška je vzorem pevné víry, naděje, statečnosti během fašismu i komunismu, věrnosti a vytrvalosti. Přinášela a realizovala myšlenky druhého vatikánského koncilu v naší české církvi. Řadu let sloužila v Římě jako generální představená, poslední léta dožila u nás na Hoješíně.

A současnost, sestra Gratie Štulířová. Můžeš nám přiblížit i tuto osobnost? Jak jsi se ty, děvče z Moravy, dostala k františkánkám a jak prožíváš svoje poslání na Hoješíně?

O svém povolání jsem se rozhodovala v době, kdy bylo běžné v mladém věku hledat svoji životní cestu: založit rodinu, nebo jít duchovní cestou. K tomuto účelu byla i řada křesťanských akcí pro nás mladé. Nějakou dobu jsem chodila s věřícím klukem a ten mě seznámil se svojí kamarádkou ze spolča, která byla v našem řádu, tedy u Školských sester sv. Františka. Několikrát jsem za ní byla ve Slatiňanech. Život sester mě velmi oslovil, život s Pánem mě začal přitahovat, tak jsem odpověděla na jeho pozvání.

Na Hoješíně jsem byla už v noviciátě a pak pět let sloužila u starších sestřiček. Už tehdy se mi tam moc líbilo. Ráda jsem proto přijala před sedmi lety pozvání představených, které mě poslaly do komunity v Hoješíně, abych tam rozjela akce pro rodiny, děti a mládež.

Začaly jsme minulostí záměčku. Prosím o zprostředkování jeho dnešního poslání a vizí do budoucna a také informaci, kde je možné se o všem dozvědět.

Už od roku 2005, kdy zde skončil působení charitní domov pro sestry, k nám začaly jezdit rodiny s dětmi, dětské tábory nebo farnosti na farní dovolené. Pro velký zájem o tento dům jsme se rozhodly pro rekonstrukci. Dnes je v našem Domu sestry Elišky kapacita 44 lůžek v 10 pokojích. Už po požehnání domu 30. 5. 2021 otcem biskupem Janem Vokálem k nám znovu přijížděly rodiny, tábory i křesťanská společenství. Pořádáme manželská i dětská setkání, přijíždí jednotlivci na odpočinek i duchovní cvičení. Máme tu pokoj pro odpočinek kněží i vzpomínkovou místnost na sestru Elišku.

Moc zveme i vás osobně nebo vaši farnost. Kdykoliv přijďte na návštěvu nebo na odpočinek. Přikládám odkaz, kde se o nás můžete dočíst víc: hojesin.signal.cz

připravila Markéta Požárová

Poutní mše svatá v Příluce

Misijní putování k Panně Marii v roce 2021

Misijní putování je program pro skutečné i duchovní putování s misijním přesahem, které je možné uskutečnit v každém věku, individuálně nebo v rodinném, farním či jiném společenství. Lze ho využít jako zábavný misijní program pro děti během prázdnin nebo jako přípravu před Misijní nedělí, případně jako zdroj inspirace pro rozjímání v širších souvislostech a spojit s modlitební i finanční podporou aktuálních misijních projektů.

Papežská misijní díla dětí

Naše Misijní klubko se také zapojilo do tohoto projektu.

Čeká nás pět poutí, pět Mariánských kostelů nebo kapliček, pět příběhů dětí ze zemí, kde pomáhají Papežská misijní díla. Ke každé zemi se vztahují aktivity – kontemplativní, informativní a tvořivé – díky kterým si vlastní mariánskou pouť obohatíme o misijní rozměr. Během putování tvoříme obrázkovou knížku a luštíme tajenku, jejíž znění se dozvíme při poslední pouti, která bude v říjnu. Na více fotografií se lze podívat na farním webu. Zveme i ostatní rodiny, které by měly chuť putovat s námi!

MK

Putování za pannou Marií Karmelskou do Příluky

V neděli 27. 6. se Misijní klubko vypravilo z Nových Hradů na pěší pouť ke kapličce do Příluky. V mapě vyznačenou cyklostezkou nikdo nejedí (jak jsme zjistili později), takže cesta vedla spíše po strništi a loukou. V úvodním příběhu jsme se dozvěděli o chlapci jménem Aisuky, který žije na Papui Nové Guinei. Oba jeho rodiče zemřeli na AIDS, babička, která ho vychovává, bojuje s chudobou a nemocemi. Misionář, který působí v jeho oblasti, obchází rodiny s nemocnými dětmi a platí jim pobyt v nemocnici. Tak pomohl uzdravit také Aisuky. Aby to mohl udělat, dostal na to peníze z Papežských misijních děl v České republice.

Jeden ze zvyků ostrovanů je vítání návštěv barevným květinovým věncem. My jsme si takový věnec na pouť vyrobili. Během cesty jsme lovili ryby a vyhýbali se nebezpečným krokodýlům. U kapličky jsme Panně Marii poděkovali za to, jak moc dobře se máme a zároveň jsme mysleli na starosti a bolesti dětí z Austrálie.

Na návsi jsme se občerstvili zmrzlinou a pohráli si na hřišti. :)

Za MK Marie Rejmanová

Misijní pouť v Předhradí

Rodiny Misijního klubka z Proseče se v neděli 8. 8. odpoledne vydaly na další putování, tentokrát do kostela v Předhradí k Panně Marii Bolestné. Setkání jsme zahájili pozdravem „Moni onse“. Seznámili jsme se totiž s chlapcem Tumaini, který pochází z Malawi v Jižní Africe. Filip nám o této jistě krásné zemi řekl několik zajímavých informací, a protože Tumaini rád hraje na buben djembe... i my jsme si na africké bubny zahráli. Několikrát nad našimi hlavami proletěl čáp a my se cítili skoro jako na safari. :)

Poté už jsme se vydali na 2km cestu, která vedla okolo hradu Rychmburk a řeky Krounky. Vyzkoušeli jsme si, jak to mají velbloudi náročně udržet mezi hrby náklad. Děti musely udržet na zádech pouze malý bonbónek, ale nebylo to úplně snadné!

U řeky děti nosily vodu, aby naplnily studnu. Navštívili jsme už zmiňovaný hrad a jeho sklepení. U kostela nás čekal pan kostelník a nově zrestaurovaným barokním kostelem z r. 1752 nás provedl. Za chlapce Tumaini a ostatní děti na misiích v Africe jsme prosili Pannu Marii v modlitbě svatého růžence. Těšíme se na další pouť na konci srpna. :)

za MK Marie Rejmanová

Misijní pouť v Janovičkách

Na třetí pouť jsme se vypravili 29. 8. do kostela Zvěstování Panny Marie v Janovičkách. Sešli jsme se v Dolech u Luže, kde jsme setkání zahájili. Seznámili jsme se s dívkou Wičampi Maka, která pochází z Jižní Ameriky. Pozdravili jsme se mezi sebou pozdravem Hello! A namalovali si tváře jako Indiáni. :) Děti cestou našly kamínky, na které nakreslily pro Pannu Marii obrázek. V polovině cesty nás zastihl déšť... Pod stromy se děti zabavily vymýšlením zvířat na jednotlivá písmena slova "AMERIKA"... dlouho je však nebavilo stát na jednom místě, tak jsme dále pokračovali v pláštěnkách. :) V kostele děti z kamínků vytvořily pro Pannu Marii srdíčko, společně jsme zazpívali mariánské písně a v modlitbě mysleli nejen na naše děti, ale i na ty, co žijí v Americe. Připomněli jsme si biblickou událost Zvěstování Panny Marie a vyslechli si historii místního kostela. Venku nás osušilo sluníčko a doprovodilo až k autu. :)

za MK Marie Rejmanová

Diamantová svatba

**Můžeš mít radost ve svém srdci
každou hodinu a každý den.**

Stanislava a Josef Vopařilovi

oslaví 4. 11. 2021

60 let manželství.

Přejeme hodně síly a lásky a děkujeme.

děti a farnost

ZVEME VÁS NA MISIJNÍ JARMARK

**PŘED KOSTELEM SV. MIKULÁŠE V PROSEČI
v neděli 24.10.2021 po mši svaté**

Těšíme se na Vás...děti z Misijního klubka

**„Chudé nikdy nenecháme samotné“
Papež František**

**Vaše finanční dary budou zaslány na pomoc chudým dětem
prostřednictvím Papežského misijního díla dětí.**

Kalendář

NE 3. 10.	27. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i> <i>Proseč:</i> 17 – 19 svátost smíření, adorace
ST 6. 10.	<i>Perálec:</i> 17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
NE 10. 10.	28. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i>
SO 16. 10.	<i>Hradec Králové:</i> Jáhenské svěcení Petra Poslušného
NE 17. 10.	29. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i>
NE 24. 10.	30. neděle v mezidobí - Misijní neděle <i>Bohoslužby jako obvykle</i> <i>Nové Hrady:</i> 17 – 18 svátost smíření, adorace
ST 27. 10. - NE 31. 10.	Podzimní prázdniny
NE 31. 10.	31. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i> <i>Proseč:</i> 16 – 18 svátost smíření
PO 1. 11.	Slavnost Všech svatých <i>Perálec:</i> 16.00 mše sv. + pobožnost na hřbitově <i>Nové Hrady:</i> 17.15 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.30 mše sv.
ÚT 2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé <i>Nové Hrady:</i> 16.15 pobožnost na hřbitově 16.30 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.00 mše sv. 19.00 pobožnost na hřbitově
ST 3. 11.	<i>Perálec:</i> 17.00 mše sv. + pobožnost na hřbitově
SO 6. 11.	<i>Chotovice:</i> 16.30 mše sv. + pobožnost na hřbitově
NE 7. 11.	32. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i>
NE 14. 11.	33. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i>
SO 20. 11.	<i>Hradec Králové:</i> Diecézní setkání mládeže
NE 21. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále <i>Bohoslužby jako obvykle</i> <i>Nové Hrady:</i> 17 – 18 svátost smíření, adorace
NE 28. 11.	1. neděle adventní <i>Bohoslužby jako obvykle + žehnání adventních věnců</i> <i>Proseč:</i> 17 – 19 svátost smíření, adorace

Proseč intence a čtení

Čtení a žalmy cyklus B,
od 28.11. cyklus C

3.10.	Za rodinu Řebíčkovu - živé a zemřelé.
4.10.	Za dar víry pro děti a vnoučata.
6.10.	Za zemřelé a živé z Davidova rodu.
8.10.	Za rodinu Viškovu a Skalníkovu.
10.10.	čt: Boštík Jan, Hromádková Jana
13.10.	Za Josefa Zelenku a rodiče.
15.10.	Za rodiče Biberovy.
17.10.	Za živé i zemřelé z rodiny Krejčovy, Kučerovy a Kostlánovy a Lettlovu. čt: manželé Taláckovi ml.
18.10.	Boží pomoc a ochranu a dar víry v rodině.
20.10.	Za Josefa a Marii Roušarovy, živé i zemřelé toho rodu.
22.10.	Za Boženu Baťovu, manžela a dcery.
24.10.	čt: manželé Taláckovi st.
31.10.	Za Ludvíka Brabce, manželku a celou rodinu. čt: manželé Vobejdovi
5.11.	Za Marii Lettlovu, manžela a rodiče, s prosbou o Boží ochranu a dar víry pro živou rodinu.
7.11.	Za P. Josefa Čechala a živé a zemřelé kněze. čt: Roušarová Zuzka, Talácková Míša
12.11.	Za Stanislava a Marii Soukalovy.
14.11.	čt: Skalníková Eva, Višková Marie
17.11.	Za Boženu a Jaroslava Melicharovy a požehnání pro celý rod.
21.11.	Za Bohuslava Hromádku, syna Lukáše a celou rodinu. čt: Hromádková Božena, Halámková Libuše
28.11.	Za P. Dominika a SM. Kláru Javůrkovou. čt: manželé Odehnalovi

Nové Hrady žalmy

10.10	ž: Romana Poslušná
17.10	ž: Michal Novák
24.10.	ž: Vendula Nováková
31.10.	ž: Karel Vopařil
7.11.	ž: Dáša Nováková
14.11.	ž: Petr Poslušný
21.11.	ž: Romana Poslušná
28.11.	ž: Michal Novák

Časopis pro vnitřní potřebu farností
Proseč, Nové Hrady a Perálec

Duchovní správa:

P. Mgr. Vladimír Novák

telefon farní kancelář: 734 435 054

(PO - PÁ 11.00 - 14.30)

e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz

**Uzávěrka příštího vydání bude
14. 11. 2021**

**e-mail pro posílání příspěvků:
fs@1969.cz**

„Já jsem mezi vámi jako ten,
který slouží.“
(Lukáš 22, 27)

Srdečně Vás zveme

do katedrály
Svatého Ducha v Hradci Králové
v sobotu 16. října 2021
od 10.00 hodin na

jáhenské svěcení

které přijmeme z rukou
otce biskupa Jana Vokála

Marcel Čížek, Hronov
Jiří Hájek, Vrbatův Kostelec
Lukáš Janda, Trutnov
Andy Loos, Opočno
Jiří Melichar, Rtyně v Podkrkonoší
Pavel Nix, Lochenice – Hradec Králové
Petr Poslušný, Nové Hradky
Ondřej Rusek, Pouchov – Hradec Králové
Vojtěch Smolák, Lanškroun
Dušan Stolarik, Česká Třebová
Pavel Šimůnek, Libštát
Vladimír Uhnávek, Broumov

*Žehnání
rekonstruované
fary v Proseči*

*neděle
25. 7. 2021*

